

Daris Basarab

Post Postume

Mă-ntorc...

Mă-ntorc,...la ce?!
La ce am fost cândva -
Când orice vis ocult,
În gol se avânta...

Cu capu-n nori
Pluteam în utopii -
În lumea de nebuni,
În care parcă-s vii.

Acolo nu sunt legi,
Și nici principii noi -
Acolo te dezlegi
De jurăminte-n doi.

Prietenia?!...vai!
Ce vorbă-n desuet!
Îi spui că 'am plecat',
Sau simplu...'te aștept'...

N-o crezi nici tu,
La fel, nu crede ea -
O întâmplare doar,
Ca-n vis, vă va lega.

Veți încerca în van,
Să vă și regăsiți -
Dar față-n față stând,
Veți fi doar stânjeniți.

Acolo, da! E cool,
N-ai amintiri de scris -
Nici remușcări nu sunt,
Căci totul e prescris...

12 februarie 2014

Nu știi dacă...

Nu știi dacă voi mai scrie,
De mă-ntorc să fiu ce-am fost -
Am trăit ca-n poezie,
La o vârstă cu alt rost.

Chiar de și atunci scriam eu,
O făceam să mă complac -
Astăzi scriu, zic, poezie,
Și încerc să fac să plac.

Pe atunci zâmbeam, pe bune,
L-al meu vers prea înrimat -
Astăzi mă aplec smerit eu,
L-albul stih eliberat.

Tineri plini de armonie,
De talent de-nvidiat -
Liberi scriu o poezie,
Cu un conținut mascat.

Stai și te frământați cât zece,
Cauți gândul să-l dezlegi -
Ce vrei Gurza, ce vrei Dimi,
Ce vreți toți, cum să alegeți?!

Alte legi, ce ne-nspăimântă -
Pentru voi, e-un joc sublim -
Astăzi voi purtați cununa,
Ce n-am da ca voi să fim...

13 februarie 2014

În Postume...

În Postume, vii...sau moarte,
Am scris și lacrimogene -
M-am pierdut în vremi pierdute,
Ca în noaptea de sub gene.

Am plâns moartea cea haină,
Ce mi-a smuls amici din suflet -
Am cântat iubiri eterne,
Ce țâșneau din al meu cuget.

Toate au fost pământene,
Cu speranțe, cu confuzii -
S-a-ntâmplat să cred în ele,
Confundând simple aluzii.

Dar mi-au dat prietenia,
Unor oameni de poveste -
Erau tineri, plini de vervă,
Erau ce azi, nu prea este.

Toți cu cântecul pe buze,
Așterneau totu-n poeme -
Și-asumându-și libertatea,
Construiau visuri boeme.

De-oi cerca să las 'postume..',
Să mă-ntorc la vremi apuse,
Toate cele pomenite,
Ca de vânt s-or lăsa duse...

13 februarie 2014

Lumea-n care...

Lumea-n care-am poposit
Vrând să-ngrop trecutul
Chiar dacă am fost primit
M-a plesnit cu cnutul.

E mai altfel ca a mea
Plină de ispite
De te-ncumeți să și guști
Șansele-s finite.

Crezi c-ai prins ceva în zbor
Vremea e grăbită
Iute sufletul îl dai
Pentru o ispită.

Lumea Nouă e altfel
Nu are iertare
Chiar ispita-ți spune clar
Că-i prostie mare.

Și-asta fără de ocol
Chiar în văzul lumii
Ce n-ai da să te întorci
Iar la sânul mumii.

Și ai face-o de-ai putea
Dar ți-e peste mână
Și sperând că s-o-ndrepta
Spui că se...amână.

17 februarie 2014

Cine...

Cine viața a-ndrăgit
Și-o iubește încă
Va rămâne dependent
De-a ei vrajă-adâncă.

Cine ne-a făcut ăst dar
E o întrebare
Dacă-i dar, să-l onoram
Orice dar e mare.

Viața-ntreagă-i un mister
Ne-nțeles el pare
Totuși, e ceva real
Făr' asemănare.

Chiar și-n suferință e
Urmă de speranță
Toți se roagă pentru-o zi
Ca de o vacanță.

Nu e drum să-l poți dori
Când duce niciunde
Viața-i viață, e aici
Dincolo-s doar unde.

Aici dragoste, trăiri
Fizica-i o joacă
"Dincolo", îl construim
Doar să ne și placă.

Dar departe n-am ajuns
Totul doar visare
Cu „Aici” ne bucurăm
De-o rază de Soare...

18 februarie 2014

Zic că m-am întors...

Zic că m-am întors
Dar nimic nu-mi pare
C-ar fi cum a fost -
Amintirea moare.

Nu e cum știam -
Unde-i lumea-n care
Visul se-mplinea
Alergând spre zare.

Și acum visez
Câte-n lună, stele...
Dar nu regăsesc
Sclipiri, ale mele.

Mă întreb, ce-a fost,
Oare-a fost pe bune?!
Dacă nu a fost,
Cine-mi poate spune?

Și atunci mă-ntreb:
La ce a mă-ntoarce?!
Gândul la ce e,
Creierii mi-i stoarce.

Dar și de rămân,
Cine-s eu anume?
Cel ce-am fost cândva?
Cine să m-adune?!...

21 februarie 2014

Ce mult...

Ce mult te-am iubit
N-ai să știi niciodată -
Nu-n ceea ce-am scris
Simțirea-mi stă toată.

Cu felu-mi de-a fi
N-o spun niciodată -
Căci totu-n priviri
Ascund eu de gloată.

Doar noaptea o strig -
Mi-o dă libertatea -
Prin visuri plutind,
Cu imunitatea.

Atunci, chiar și tu,
Asculți fermecată -
O spun, chiar o strig -
Căci lumea-i plecată.

Și-n vis, că e vis,
Se-ntâmplă de toate -
Și tu îmi răspunzi,
Că totul se poate.

Iar eu, te ascult,
Cu pleoapele-nchise -
Să nu mă trezesc
Uitând cele zise...

23 februarie 2014

Noaptea Mărțișorului...

Nu mi-e în fire să ofer
Simbolul unor amintiri -
Stângaci cum sunt, de felul meu,
Nu mă supun la amăgiri.

M-am învârtit și am gafat
Cercând să-mpac lumea din preajmă -
De-o carte nouă-am profitat
Și-am folosit-o ca pe-o armă.

M-am dus cu ea pe la vecini,
Dornici s-o aibă-n bibliotecă -
Cu-n șnur alb-roșu printre foi
Ea s-a oprit pe-o discotecă.

Apoi, cum vinu-era în toi,
Au pus paharele pe carte -
Toți stam pe-aproape, ca la bar,
Porniți pe-o bârfă, mai aparte.

Cam toți vorbeau, și nu pe rând,
Pân-a vărsat unul paharul -
Dar nu pe jos, cum ați crezut,
Umplând cu vin, ce a fost darul.

De carte nici că s-au atins -
Nici nu aveau ce a-i mai face -
Vinul cam negru, vin pelin,
A-nceput versul să-l atace.

,Lăsați', am spus, ,alta v-aduc'
,Ei, totuși, chiar aveți mai multe?!' -
,Când n-am ce face, versuri scriu,
Chiar dacă unele-s oculte...'

,Și nu vă plictisiți scriind?!...!' -
,De ce?, nuu!, eu scriu, eu nu citesc -
,Cu cartea nu vă faceți griji,
Eu am s-o calc, s-o dichisesc...'

La ora când mă tot frământ
E noapte, iar eu chiar citesc -
Căci fac ce fac, la Mărțișor ,
Încerc să nu mă mai gândesc...

1 martie 2014

De vârsta treia...

De vârsta trei-am auzit
De când aveam șase decenii -
Era pe când m-au pensionat,
Să nu apuc alte milenii.

Pretexte-au scos de prin CiVi -
Și eu, și Marga, plini te pete -
Dar mai aveam și-un ginere,
Considerat a fi scaete.

El ca să fie mai cu moț,
S-a însurat pentru-o plecare -
Pe tatăl său l-au coborât,
Ca fiul să-i dea ascultare.

Acasă pruncul a rămas
Chemat la Secu , așa zisu -
Divorțul, tata l-aranjat,
Iar fii-meia a cules proscrisu.

De dezidența-i am aflat,
Târziu, post factum, eu aş spune -
Noi la Soveja am plecat
Și-acolo l-am găsit, pe bune!

De-atunci nu ne-am mai despărțit -
El grijuliu să nu transpire -
Fără inel, logodna-a plănuit,
Și a lor lui le-a dat de știre.

Ce veselie!, viața-i Circ!
Scăpau de-o grijă, sărbătoare -
Poftiți la noi, venim la voi,
Să facem nunta cât mai mare.

Și am făcut-o, și-am plătit... -
Cuscrul versat, juca cam tare -
Dar ce-a contat, eram părinți,
Iar dragostea, era chiar mare...

Formal, chiar dacă am aflat,
Din multele ce nu le-aflasem,
Nu mai conta ce-a urmărit

Scaetele, în joc intrasem.

Și am jucat cum ne-a cântat
Odorul, prunc în devenire -
În el n-am mai crezut nicicând,
Citindu-l chiar dintr-o clipire.

Și-aș fi rămas așa, dacă-n ajun,
De ce-am crezut, naiv, că-i o-mplinire,
La Secu m-au făcut să înțeleg,
Că-s prea bătrân și rău din fire.

Cu-n ginere, un dizident,
Ce poate-afla secrete multe,
Ori o despart pe ea, de el,
Ori mă retrag fără insulte...

Și-am înțeles, și m-am retras,
În rândul celor vârstnici -
Și Ing.-ul l-am schimbat pe vers,
Dar fără să mă-nchid la pustnici...

3 martie 2014

Va fi ?!...

Va fi tunelul reclădit?
Dar cine să o facă?!
S-a prăbușit, castel din cărți,
Ca lumea să mai tacă.

Era acolo-un atelier,
Dintr-alea, de creații -
Doi, cam ciudați, de felul lor,
Făceau chiar demonstrații.

El, un poet întârziat,
Rachmaninoff, romantic -
Ea-l îndemna mereu la scris,
Uitând că-i un tomnatic.

Alunecând spre amintiri,
Cerca el să imite,
Dar l-a adus ea pe pământ,
Trezind în el ispite.

Și aruncând la coș ce-a fost,
S-a apucat să tune -
Ea laudând scrisu-i duios,
L-a îndemnat s-adune.

Și-a adunat el de-un volum -
Poeme romanțate -
Ea lacrimi calde a vărsat,
Fiindu-i dedicate.

Era un teatru dus în doi,
El îl dorea în proză -
Ea s-a speriat și s-a retras,
Strivind sublima roză.

De-atunci nimic nu s-a schimbat,
El, tot visând un iluzoriu,
Tandem, cum alții l-au clamat,
Sperând că totu-i, provizoriu...

3/4 martie 2014

La mulți ani, Femeie!...

La mulți ani, Femeie!
La mulți ani, soție!
La mulți ani, iubito,
Cea de azi, de ieri! -
Am ajuns la vârstă
Când să fac bilanțul
Și speriat de moarte,
Te rog să nu pieri.

Ce m-aș face oare
De-aș rămâne singur,
Când de-o viață-ntreagă
Tu m-ai protejat?!
Fire zvăpăiată,
Sclav al poeziei,

Dus de-un dor de ducă,
Am tot fost plecat.

Știu că mi-am dorit-o
Și-urmărind Himera,
Marea am urmat-o
Până-n Austral -
Dar cum n-am aflat-o,
Morgana ispită,
M-a întors la dorul
De-al meu mal natal.

Am simțit acolo,
Chiar iubindu-mi Eul,
Cât sunt de departe,
Cât sunt de stingher -
Și legat de vraja
Unei lumi aparte,
Te-am adus în țara,
Plină de mister.

Da, vechea ispită,
Dorul meu de ducă,
N-a șters amintirea
Celor ce am fost -
Venind lângă mine,
M-ai trezit din visul
Ce-o luase razna
Pe-un drum fără rost.

Eu iubeam mirajul
Unor locuri calde,
Fauna și flora,

Și-un Ocean întins -
Tu ai stins tot dorul
Ce-l aveam în suflet,
Îndrăgind misterul
Care m-a cuprins...

7 martie 2014

De dor...

De dor, eu știu, nu poți să mori -
Cel mult, cred, poți să suferi -
Și-atunci, de ce, în doru-ți vezi,
Cum se îneacă nuferi?!

Cum tot ce-a fost un vis plutind
Pe ape liniștite,
Dispare brusc într-un abis,
De vise ofelitate?!

Cine nu știe ce-i un dor,
Cu greu va face față,
La ce-a visat, dac-a visat,
Sperând într-o povață.

Căci cine ar putea s-o dea
Când doru-i o amprentă?! -
Nu seamănă un dor, cu-alt dor,
La o-analiză-atentă!

Și-atunci, de dor, nu poți scăpa -
Nu-i cale omenească -
Îl porți în tine fără' de leac,
Sperând să nu mai crească...

8 martie 2014

Doamne!,...

Doamne!, adu-o înapoi -
M-ai făcut să nu fiu singur -
Fă-o să privească-n doi,
Ce părea atât de sigur.

Doamne!, adu-o în tunel,
Unde glasul-i mai răsună -
Unde îmi spunea s-adun
Tot ce-i scriu, o încunună.

Doamne!, nu poate uita,
Bucuria ce-a cuprins-o,
Când i-am dedicat ceva -
Versuri care au surprins-o.

Era darul așteptat,
Care nu se mai repetă -
Ce-a făcut?, l-a aruncat?!
Mi-a vorbit de o cometă...

Apoi brusc, totul s-a stins -
Vorbele-i scrise din suflet -
Eu le-aud și-acum în gând,
Și în suflet, ca pe-un tunet.

Cum să înțeleg ceva
Ce nici alții nu vor crede?
Doi ciudați, într-un tandem,
Ce-n 'postume...vii', se vede.

S-a crezut că-i un roman?!
Da!, l-au scris precum poezii -
Ce?!, chiar nu s-au mai văzut
Ateliere de Creații?!...

13 martie 2014

Acum...

Acum, când totul intră-n ceață
Când amintirile pălesc
Mă strădui să păstrez frântura
A ce-am crezut că-i pământesc.

Era și vis și utopie -
De-aceea poate nu-nțeleg -
Să fi fost doar o nebunie
De care-ncerc să mă dezleg?!

Dar dacă n-a fost chiar nimica -
Închipuirea unui vis -
De ce nu mă trezesc aievea
Din ce-am crezut că-i Paradis?!

A fost un dialog în glumă?! -
De ce-am luat-o în serios?! -
Mă-ncuraja în vis întruna
Iar eu pluteam pe-un cer noros.

Și o luam tandem cu mine -
Ea mă urma prin utopii -
Eu o-nvățam ce e iubirea
De parcă eram doi copii.

Era un joc?, copilărie? -
Nici nu putea fi altceva! -
Noi nu gândeam ce va să vie,
Ba ne-mbătam, cu-așa ceva.

Dar s-a-ntâmplat s-o spună alții -
Și încă foarte răspicat -
Treziiți-vă, lăsați Facebook-ul!
Speriată, ea, chiar l-a lăsat...

Furtuna se dezlănțuise -
Tăcerea-i a pătruns în vis -
Eu am rămas cu întrebarea
La care ea nimic n-a zis...

20 martie 20014

Timpul curge...

Timpul curge, nu-l opresc
Plece amintirile
Dacă stau sa mă gândesc
Piară amăgirile.

Că-s mai vechi, că sunt mai noi
Țintesc ne-mplinirile
Ce-a fost bun, a fost în doi
Nu și despărțirile.

Dar să-l lași să curgă-i drept?
Rămân întrebările
Dacă fuge, ce s-aștept?
Liniștea, uitările.

Dacă, totuși, îl oprești
Dai liber speranțelor
E utopic, să-ndulcești
Și, contrar uzanțelor.

Și atunci?, ce poți să faci?!
Lasă întrebările
Dacă nu-ți răspunde, taci!
Nu și așteptările...

9 aprilie 2014

S-a întors...

S-a întors un pescăruș
Cam mirat el pare
De plecări s-a săturat
Dar ce vede-n zare?!

Unde-i chipul ce mai ieri
Era-n așteptare
Ce-i cu harta unui dor?!
I-a ars de plecare?!

Cum să plece dus de dor
Chiar dacă-i de ducă?!
Nu părea a fi un om
Fugind, când l-apucă.

Asta-i tot ce mai găsesc?!
Eram ca acasă
N-a crezut c-am să mă-ntorc?
Astăzi, chiar nu-i pasă?!

Ce e rău că zbor mereu
Într-un du-te, vino?!
Am și eu un of al meu
Și-aștept un 'revino!'.

Cum să-l caut, unde-o fi?
Pleacă-așa, în vrie?!
Atunci visul ce a fost?
Simplă utopie?!

E-un semnal că ce a fost,
Cum n-a fost, nu este -
Dorul care l-a mânat
Pare o poveste...

11 aprilie 2014

Că-s ciudat...

Că-s ciudat, i-am spus de mine
A recunoscut pe loc
Nu mi-a spus că nu e bine
Doi ciudați se-aruncă-n foc.

Și-am luat-o ca atare
Și-am intrat în noul joc
S-a alăturat și-n zare
Am văzut un cer de foc.

Cum ne portiveam în multe
Nu ne sinchiseam de loc
Alții, bântuiți de-oculte
Au și pus paie pe foc.

Au văzut în noi un cuplu
Așteptând un nou joc
Noi, zâmbind mereu la dublu
Ne-am aprins intrând în foc.

Eu am scris stihuri duioase
Ea le-a acceptat pe loc
Lăudând porniri spinoase
S-a încins de-atâta foc.

A fost joacă de creații
Un roman creat ad hoc
Dar n-au priceput confrății
Și-au turnat și gaz pe foc.

Ce-a ieșit, cin' să dezlege?!
Ea a amuțit pe loc
M-am făcut a nu-nțelege
Și-am păstrat în suflet foc...

17 aprilie 2014

Să nu-ți dorești...

Să nu-ți dorești ceva prea mult
Nu-i cale să câștigi în toate
Cum n-ai cum ști ce-n fapt se poate
Provoci în suflet un tumult.

Și suferi așteptând în gol
Și stai cu sufletul la gură
O așteptare fără măsură
Căci nu găsești niciun ocol.

Aşa e și cu cel sau cea
De ți-au pătruns adânc în suflet
Trimite-un 'send to' înspre cuget
Când e la mijloc, El, sau Ea.

Ce simplu-mi pare, măi, să fiu!
Te lepezi de-orice utopie
Speranța nu te mai îmbie
Cam cum e-ntr-un cadavru viu...

21 aprilie 2014

Eu nu mai cred...

Eu nu mai cred în oameni
Cum nu mai cred în mine -
Spuneam că am principii
Gândind la "lucru-n sine"!

Era cam filozofic -
Un moft, aş putea spune -
Dar e vreun mod în care
Ai vrea altfel să sune?!

Nu!, cred că-n mintea celor
Ce vor a se ascunde
Știind că-n lumea lor
Nimeni nu va pătrunde

Stă și secretul care
Pe mine mă frământă -
Ce e prietenia?!
O vorbă fără țintă?!

Păi dacă asta este
Atunci clară-i rezerva
Ce-mpică credința-mi
În dragostea eternă...

1 mai 2014

Aș vrea...

Aș vrea, cumva, să pot iubi -
În dragoste-i ascunsă viața -
S-alerg zburdând prin utopii
S-aștept să vină dimineața.

Și tot visând să reclădesc
Speranța spartă în neștire -
Cum să-nțeleg un ne-nțeles
Care frământă-a mea gândire?!

Mânat de-un vis ce a murit
Să-ncerc a-l prelungi oleacă -
Dorul, durerea, ce te-au dus
Tot sper că ar putea să treacă.

Da, asta-nseamnă-acest "aş vrea"
Ce-ntinde coarda utopiei -
Cu ochi-nchişi, la orizont
Apare umbra nebuniei.

Şi merg hai-hui, mânat de vis
Şi caut urmele privirii
Ce-n zborul unui pescăruş
Mi-au dat speranţa revenirii...

3 mai 2014

Încet, încet...

Încet, încet, dispare urma
Acelui ce-a-ncercat să fie
O mică stea, între o mie
Ce fac orice să lase turma.

Sunt mulţi ce fac aşa ca mine
Visând în noapte, -n plină zi
Cercând ca alţii a nu fi
Spre-a nu rămâne de ruşine.

Dar ce-i ruşine-n ce am fost
Când stam cuminte-n banca mea
Când nu visam a fi o stea
Când "Dor de Ducă"-avea un rost.

Și o zbugheam pe-un du-te, vino
Iubind tot ce era frumos
Nu mă opream fără folos
Dar nici nu prea spuneam "revino!"

Și lumea m-accepta pe bune
Căci o iubeam, și mă iubea
Și când greșeam nu-mi reproșa
Ba chiar știa frumos a-mi spune.

Și când plecam de pe-undeva
Lăsam o urmă-n amintire
Și o citeam 'n-a ei privire
Că nu se uită-așa ceva.

Mai nou provoc dezamăgiri
Ce mă-nconjoară cu tăcerea -
În vorbe eu gustam plăcerea
În lipsa lor gust ne-mpliniri...

4 mai 2014

Încerc...

Încerc să scriu ceva duios
Și fără să vreau gândesc la tine
Și chiar de ce-a fost, nici n-a fost
Mă-mbăt din zilele senine.

Și chipu-ți drag îl văd zâmbind
De câte îmi treceau prin minte
Când totul îți suna frumos
Și savurai ce sta-n cuvinte.

Erai o stea ce lumina
Adâncul unui suflet rece
Când dispăreai după vreun nor
Știam că umbra lui va trece.

Și-n clipe de-astea, de-așteptări
Îți închinam vers de iubire
S-a întâmplat să lăcrimezi -
Eu doar sorbeam, nu-mi sta în fire.

Și ne-am ascuns într-un tunel
Sperând să n-afle gura lumii
Tu-ai strâns la pieptu-ți darul meu
Uitând că ești sub vraja lunii.

De fapt uitat-am amândoi
Și am transpus visu-ntr-o carte
Dar tâlcul cărți-a fost străpuns
De semeni cu-o gândire-aparte.

Demersul lor a-avut ecou
Ce-a stins duiosul dintr-o carte
Acum ea zace în Recycle Bin -
N-a fost s-avem de bucurie parte...

5 mai 2014

Amintirea lui Mihai stăruie!

15 mai

Mâine ar fi împlinit
Mai puțin cu șapte decât mine
Din păcate s-a grăbit -
Soarta m-a împins spre tine.

Au trecut deja cinci ani
Noi îl proslăvim în toate -
A fost el cum l-am văzut?!
Unii spun că nu se poate...

Dintre mulți, l-am cunoscut
Când și singur, și retras
Se lupta pentru-a sa viață -

Câți și-au amintit de el
De-a sa unică povață
Sau de ce-a lăsat la "AS"

14 mai 2014

Se sting...

Se sting luminile din suflet -
Mă uit și nu mai văd nimic -
Mai ieri zburdam prin el și-n cuget,
Fixam orice-amănunt, oricât de mic.

Un labirint plin de-ascunzișuri
Le-ascunde-n bezna de coșmar -
Prin colțuri ce păstrau atâtea visuri
Azi amintirea are-un gust amar.

De ce s-a stins oare făclia
Ce lumina ca-n zori de zi?!
M-apucă-n beznă nebunia
Și în zadar încerc a mă trezi.

Gândesc cumva la ce-o să fie,
Când bezna va domni și peste zi?!...

22 mai 2014

Eu nu predau...

Eu nu predau tristețea -
Habar n-am de-unde vine -
Sunt plin de contraziceri
Când stau singur cu mine.

Atunci închid și ochii
Și-ncerc să scap de tine -
În noaptea de sub pleoape
Ba-i rău, ba-mi este bine.

Deci iarăși contraziceri
Ce bântuie în mine -
De-ncerc să plec departe
Nu-i chip să scap de tine.

Atunci te simt aproape
Și nu mai știu ce-i bine...

24 mai 2014

Când scriu...

Când scriu ceva de dor
Tristețea și iubirea se îmbină
Și-oricine știe cine se ascunde
Când pomenesc mereu de 'mine'.

Dar ce se face-acel oricine
Când versul introduce și un 'tine'?!
Cum să explic că eu trăiesc
Și-n ieri, și-n azi, și char în mâine?!

Un 'tine' poate fi și cea de ieri
Și cea de azi și chiar un vis de mâine -

Am un trecut, trăiesc prezent
Poet fiind, visez la cea din 'tine'.

Și-atunci la ce atâtea presupuneri?!
N-ai cum să precizezi, în fine!...

24 mai 2014

Tu, pasăre...

Tu, pasăre, ce-ntruchipezi azi libertatea
Te du dacă aceasta-ți este vrerea -
La ce să-ncerci să îndulcești plecarea
Cu gesturi ce-ar diminua durerea ?!

Te du, spre zări unde te cheamă-a ta visare
Și nu întoarce capul peste umăr -
În urmă va ramâne amintirea
Din multele ce nu mai au un număr.

Că vei lăsa un gol, pe ici, pe colo,
Ce-nseamnă-un gol în vidul ce-mpresoară?!
Sunt sigur că au fost astfel de clipe
Ce le-ai cântat în versuri, bunăoară.

Și-atunci, cum pot striga eu, pasăre, revino!?
Când asta-i viața, care ne-ncojoară...

24 mai 2014

Prietenia, nu-nseamnă menajarea...

Prietenia, nu-nseamnă menajarea
Căci poate-aduce o frustrare -
De-ți sunt prieten, lasă ocolişul
Și-asumă-ți orice gest, și împăcarea.

Căci da, eu înțeleg că se întâmplă
Să ai și alte puncte de vedere -
De te întorci din ce, nu-i rătăcire,
Nu te-oblige la ce, nu ți-e în fire!

Păstrează ce a fost, dar nu mai este,
Privind cu ochi deschiși trecutul -
Privirea ta nu va avea ce a ascunde
Și nici nu va nega avutul.

Da, menajarea, nu-i prietenie
Și nici n-are nimc cu alinarea...

26 mai 2014

Stare...

Stare de bine, stare de rău...
Oare a mea cum mai este?
De caut să aflu în sufletul meu
Răspunde-o-ncâlcită poveste.

De vreau s-o dezleg mă izbesc de cărări
Ce străbat fără sens labirintul -
Buimac caut drumul pe unde să ies
Drept fir folosindu-mi avântul.

Când cred c-am scăpat, aud glasul meu
Ce-mi spune s-ascult cu răbdare -
Vorbesc eu cu mine?!, mă-ntreb eu speriat
Și-n sec înghit lacrimi amare.

Ce stare de bine sau, stare de rău?!
Sunt stări ce oricum coexistă -
M-ascult, deschid ochii și-ncep să-nțeleg
Că-i dorul ce-n mine persistă...

27 mai 2014

Să te întorci...

Să te întorci nu din voință
Ci dintr-o altruista vrere
Nu-nseamnă să ridici stindardul
Acelui ce acceptă-a sa cădere.

Apreciind a ta purtare
Nu-nseamnă că o și acceptă -
Ai revenit să umpli golul ne-mplinirii
Dar golu-i gol, nu ceea ce așteaptă.

Cu vorbe de încurajare
El simte că-l confunzi cu-n oarecare -
El vrea ce-i tot, nu ceea ce-i nimica,
Și-un laudatius nu-i face-onoare.

Așa cum a știut să urce
El știe și în vrie să coboare...

29 mai 2014

**Vorba lui Muşatescu –
"Politica stimată Doamnă..."**

N-am vrut...

N-am vrut să abordez subiect politic
Dar ce se-ntâmplă este peste poate -
Ce nu a reuşit nici măcar Ilici,
Se-nfăptuie de către-un 'goale-coate'.

Că scriu greşit, o fac din a mea vrere -
Păi 'Crinul' nostru-i specie de floare?!
O, nu!, e-o a naturii mare-ncurcătură
Iar în politică, o buruiană-n soare.

Ce vrea să facă, el fiind istoric(!?),
E greu de spus când uită ce-a fost PNL-ul -
Tradiţie, istorie, prestigiu -
Nu-nghite vorbe de-astea derbedeul...

Mai grav e că-l ajută şi-o femelă
Ajunsă 'pe-ne-ve', de la gamelă...

30 mai 2014

O rază de lumină...

O rază de lumină
Pătrunsă într-un suflet
Trezește o speranță
Sau bâjbâie-n penumbră?.

Acolo unde norii
Se zbugue în voie
Lăsați vraja Pandorei
Să spulbere cea umbră.

Căci ce-i mai rău de este
Să-nchizi la rază ochii?!
Lumina chiar se stinge
Păstrând o stare sumbră.

Mai bine lărgiți fanta
Lumina să pătrundă...

2 iunie 2014

Sirena...

Acea sirenă ce mai ieri
Dădea târcoale să mă-mbie
Cu-n sunet de prin mare răsărit
A revenit cu-o formă vie.

Cu lecția-nvățată am zâmbit
Mai sigur ca oricând de mine
Dar sunetul ea l-a-nsoțit
Cu-n chip ce semăna cu tine.

În apa mării se făcea
Cum chipul tău străluce
Erai aevea, chip gingaș,
Ce vrea a mă seduce.

Am mai zâmbit eu înc-odat
Încrezător în mine
Dar mi-ai răspuns și tu zâmbind
Ca-n zilele senine.

Am strâns eu pleoapele să sting
Acea închipuire
Să n-aud sunet, să văd chip
Să-ngrop a mea iubire.

Dar n-a fost chip și-a doua zi
M-am dus la malul mării
Era un lucru nesperat
Pân la sărutul zării...

2 iunie 2014

În miez de noapte...

În miez de noapte-ncerc să scriu
Despre ce-a fost un vis aparte -
Nu mai e vorba de-amintiri
El a rămas în mine-o parte.

Și zace-n suflet cuibărit
Și bântuie-ntreg labirintul
Ar vrea să scape, și nu prea
Căci dând de-un capăt, pierde-avântul.

Și se oprește într-un colț
Să depene, din amintire -
Aude vorbe din ecou
Ce-i povestesc de o iubire.

Se întâmplase-ntr-un tunel
Ce nu părea avea ieșire -
Cei doi, căci doi erau, uitai s-o spun,
Se complăceau 'n-a lor neștire.

Cu vorba lui ea se-mbăta
Cerând mereu să nu se-oprească -
Duios în versu-i o-nălța
Țesând o aură cerească.

Dar visu-i vis, nu ține mult
Se-oprește cum e omenește -
De fapt, a fost chiar întrerupt
De zvonul cum că se șoptește.
El n-a mai scos niciun cuvânt

Ea i-a făcut semnul să tacă
Tunelul a încremenit
Iar visul fără de ecou,

... ce mai putea să facă?!

4 iunie 2014

Sunt și zile...

Sunt și zile-ntunecate
Ce în noapte mă trimit -
Chiar cu pleoape ridicate
Îmi simt sufletul rănit.

Bâjbâi prin ce e acolo -
Labirintu-i de ne-nvins -
Mă lovesc doar de păcate
De regrete sunt cuprins.

C-am făcut verzi și uscate
S-au pierdut prin amintiri -
Dar ce caută în suflet
Șiru-ntreg de amăgiri?!

Am crezut, și a fost bine,
În nespuse plăsmuiri...

5 iunie 2014

Amurg de foc...

Amurg de foc pe-un vârf de deal
Ce-ar mai putea să-nsemne oare?

Eu am vorbit de o plecare -
A fost pretextul ideal?

Amurgu-nseamnă un sfârșit -
Adio!, pronunțat de-a ta privire -
'Cel chip gingaș mi-a dat de știre
Că-n ce am spus, m-am cam pripit?

Ar fi nespuse de dureros
Dacă am da curs supărării -
A apărut semnu-ntrebării -
Dar eu n-am spus-o arțăgos...

S-o spun cinstit, nici n-aș putea -
Când te privesc, sunt dus de val...

7 iunie 2014

Să nu spui...

Adio să nu spui când pleci -
La revedere te întoarce -
Chiar dacă astăzi tu n-o crezi
Trecutu-i cel ce toarce.

Ne-am cunoscut cam PeNeVe -
Pe internet se pare -
Aveam în urmă amintiri
Sperând că nu mai doare.

Tu-ai scris în vers lacrimi ce dor -
Cântând în fapt iubirea -
Dar printre clipe cu-nțeleș
Ai înfruntat durerea.

Eu răsfoiam al meu trecut -
Tu m-ai oprit pe dată -
M-ai îndemnat la cel prezent
Trecutul ca să tacă.

M-am prins la jocul diafan -
Suna a re-nviere -
Și-am scris cumva, cum n-am mai scris
Era peste-a mea vrere.

Dar s-a-ntâmplat să ne și-oprim
Și s-o zbughim pe unde
Și-apoi să mai și revenim
Tăcând, pentru-a ne-ascunde.

Deaceea spun, fără ocol
Adio nu-i de tine
Căci poți să pleci, să și revii
Știind că dai de mine...

7 iunie 2014

Nu știu...

Nu știu de vreau să mă întorc
La cel ce-am fost odat' -
La anii ce i-am adunat
Distanța le cei ce-am lăsat
Prins de plăceri noi ce-am aflat
Simt c-am strivit din amintiri
Și-atras de noile iubiri
Nu mă îndur s-o iau din loc...
Mai bine pun paie pe foc
Și mă aprind în noul joc
Să scriu poeme de amor
Să nu mai spun că vreau să mor
Din suferințe noi să Țes
Covor de vise de poet
Având utopic înțeles
Și-un iluzoriu dor de dor

Nu de ceva dintr-un trecut
Ci de-o-ntâmplare, ceva nou,
Ce încă nu s-a petrecut...

8 iunie 2014

Până când...

Până când să mai aștept
A românilor trezire?!
Anii care azi îi am
Nu mai rabdă-a mea uimire.

Timișoara a căzut,
Bucureștiul e în doliu
Dorm copii în cimitir
Iliești-s în fotoliu.

Când a fost să ne unim
Trecând Prutu-n plină pace
Un Snegur s-a repezit
Să ne spună că nu-i place.

Și așa s-au înfrățit
Consfințind iar despărțirea
El lupta pentru-a păstra
De la Stalin, moștenirea.

De Trtansnistria legat -
Ce n-a fost nicicând a noastră -

Două perle le-a uitat:
Cernăuți, Dunăre-Albastră.

Nici o vorbă din bătrâni,
Nici un gând dus la Ștefan -
Ce Istorie?!, ce Mit?!
Pentru el, vorbe în van.

Ce să spun de ce-a urmat
Cu o Cioară cam roșcată?!
Cu-aberații de 'alt neam'
Țara era împrășcată.

Un Milică,-un înțelept,
A semnat cu Ucraina -
Am surprins un mucalit
Spunând simplu, bată-l vina!

Ce aud și-acum, la noi,
Când trădarea e la modă,
Scot un urlet auzind
Cum un alt spune, că-i Vodă...

Și din nou asistăm
La un pact cu Ucraina,
Hai la Kiev, să serbăm!
Fără să ne asumăm noi, vina...

9 iunie 2014

Întrebărilor fără răspuns...

Uneori...

Uneori chiar n-ai ce scrie
Dar te pomenești scriind -
Obsedat de ce-o să fie
Tu tastezi, ca-n vis, plutind.

Un trecut ce-i dus departe
Tulbură prezentul viu -
Judecățile deșarte
Mă împiedică să fiu

Realist, căci nu-mi convine,
Să iau vin-asupra mea -
Ce a fost, chiar de-a fost bine,
Cu ce e, nu-i de-o cafea.

La o ceașcă, într-un tandem,
Mai spui tu, mai spune ea -
Chiar de-acord dacă nu suntem,
Pot să-mi schimb părerea mea.

Dar când vrei, dar n-ai ce scrie,
Și stai singur cu-o cafea -
Te gândești că nu te-mbie
Să accepți cam ce-ar vrea ea...

12 iunie 2014

Să nu spui...

Să nu spui faptelor pe nume
Când faptele se vor uitate -
Poți provoca tăceri oculte
Și nimeni nu-ți va da dreptate.

Am încercat, deunăzi, teste
Cu cei, ce-i știu, gândesc ca mine -
Dar cu-o tăcere vinovată
Ei mi-au șoptit că nu e bine.

Voi căuta acele ziceri
Ce-au provocat nedumerire -
Le-oi șterge ca-ntr-o 'mea culpa'
Dar, vor risca o revenire?!

Nu cred, 'Politica-i o curtezană' -
A spus-o parcă Mușatescu...

13 iunie 2014

Apropo de Julio Iglesias...
"Soy un Ttruhan, soy un Senor..."
(O temopora!...)

Sunt și nopți...

Sunt și nopți în care visul
Se transformă în coșmar
Vrei s-alergi, să deschizi ochii
Încercarea-i în zadar.

Nu știi ce-i, dar te-nspăimântă
Te ridici, dar nu și-n fapt
Totu-n tine-i neputință
Vrei să strigi, dar ești inapt.

În vârtoarea încercării
Simți că-n spate sunt mai mulți
Chipuri, parcă, cunoscute
Și te-ntrebi, cum să-i înfrunți ?

Ceața pleoapelor închise
Se destramă, și ce vezi ?
Sunt frustrații unor vremuri
Ce-au pierdut cândva, ochi verzi.

Ochii lor cer răzbunare
Pe-acel veșnic visător
Ce scriind versuri oculte
Se credea Zeul Amor.

Ale lor 'iubiri deșarte'
Se topeau de vorbe dulci
Se-ntâmpla să le și-atragă
În plimbările din lunci.

Știu și-acum o întâplare
Cu-n prieten părăsit
Când a lui 'iubire dulce'
Lângă mine-a poposit.

Că-s mai bun la matematici
C-aș putea s-o și ajut
Și-am căzut în plasă frate
Și-un prieten am pierdut.

Când ajuns la facultate
Și-o colegă m-a străpuns
Am uitat de matematici
Dar, cu-n tren ea m-a ajuns.

A aflat și-al meu prieten
Și în glumă mi-a șoptit :
Ce te faci cu două frate ?!
Și deodată m-am trezit...

14 iunie 2014

M-ai oprit...

M-ai oprit din amintire
M-ai adus în ce-i prezent
Unde ce-a fost, e absent
Cel mult ce-a fost amăgire.

Acest ultim sentiment
Se repetă în neștire
Și-n trecut era iubire
Doar că nu eram atent.

Nu-mi păsa și-acum îmi pasă
Dacă nu e cum vreau eu
Azi sunt sclav, nu mai sunt Zeu
Iar trecutul nu mă lasă.

Doamne !, cât eram de rău !
Nu-mi păsa, n-aveam regrete
Chiar dacă-mi spuneau scaiete
Eu zâmbeam, în felul meu.

Era bine căci nici una
Nu se lepăda de joc
Se-ntâmpla chiar să ia foc
Mie îmi era totuna.

Când ți-am spus cam cum am fost
Mi-ai spus "dragă, las-o baltă"
Am simțit că nu ești "altă"
Și că am în fine-un rost...

De aceea nu mă-mpac
Astăzi cu dezamăgirea
Că ce-a fost, n-a fost iubirea
Cea în care mă complac...

16 iunie 2014

Din ce a fost...

Din ce a fost, tu, te-ai trezit
La zgomotul stârnit de alții
Și derutată de ecou
N-ai hotărât, ci Preaînălții.

Erau de-ai casei, și străini
Și ai uitat chiar și de mine -
Din amintiri m-ai alungat
Și mi-ai cerut să uit de tine.

Dar oare tu te-ai întrebat
De pot să uit totul pe bune?!
Un tandem liric cum n-a fost
Nanicând, 'n-a noastră lume.

O lume, poate, de ciudați,
De visători, ce scriu postume,
Făcând creații, literați,
Și nu îndrăgostiți anume.

A, că în visul lor nevinovat
Vorbesc de-o dragoste imaginară
Păi asta-i lumea ce-o striviți
Făcându-vă o viață-amară.

Ei ziua, noaptea, cu-ochi-nchiși,
Plutesc în lumea lor astrală
Și chiar de calcă-acest pământ
Desfid în vis, viața banală.

Lăsați-i, Doamne!, nu-i corect,
Să-i confundați cu ce nu-i cazul -
Eu sunt cel fript și vă desfid
Nu v-aruncați în joc, obrazul.

De nu-nțelegeți, veți risca
Să fiți striviți de ce-i penibil -
Nu noi, trăind un vis sublim,
Ci voi, scornind, ce-i incredibil...

16 iunie 2014

Sunt sclavul...

Sunt sclavul unui fel de-a fi
Încă din copilărie
Mi-amintesc de-a mea pruncie
Când 'sfidam' a suferi.

Totul mergea foarte bine
Când eram cel ascultat
Eram mult prea adorat
Ca să nu 'ascult' de mine.

Toți știau a mea meteahnă
Și o respectau zâmbind -
Doar cu-n zâmbet cucerind
N-acceptam nici o pomană.

Era dreptul cucerit
Ce-i plăcea în răsfățare

?

Moment liric

Că m-ai vrăjit...

Că m-ai vrăjit
N-o voi ascunde
Dar nici n-oi spune-o
Orișicui
E prea, cumva,
S-o scald în vorbe
S-o scriu în vers
Ar fi banal
Și-atunci aștept
Să cați privirea-mi

Ce nu prea știe-
A se feri
Unde vorbește insomnia
Din nopți în care
Un utopic
Se pierde-n vise
Fără sens
Dar pline de 'cea încântare
Ce doar în vrajă
O găsești
Când urmărești discret
Un chip de înger
Ce stârnește
Iubiri cum numai
În povești
Ce pot sfida chiar
Fantezia
De care-n vis
Nu te ferești...

Da!, n-am de ce ascunde
Dar nici n-oi spune-o
Orișicui
La mine-orice secret
Păstrat e bine
Chiar de trădarea
Se-ascunde, da!,
În ochii mei...

29 iunie 2014

Sosește timpul...

Sosește timpul când mai spui și un "adio!" -
Asta se-ntâmplă-n viața orîșicui -
Nu-nseamnă o plecare fără urme
E doar ceva ce aparține nimănu.

Se-ntâmplă să rostești cuvântul magic
Nu-n vorbe, ci-n privire, sau tăcând -
Cel ce-l ascultă, e-n nedumerire
Căci s-a crezut o forță, nu plăpând.

Și-atunci începe caruselul întrebării -
Cu ce-am greșit visând în plin nesomn?! -
Cu pleoapele săltate-n miez de noapte
Chiar n-am văzut că-s sclav, nicidecum Domn?!

Dar sclavul nu prea are drepturi -
El cântă ce-l îndeamnă-al său stapân -
Și-n vers se pierde-n ceea ce nu este
Și speră în cuvântul "mai amân"...

Credul el luptă cu-a sa fire -
Nicicând n-a conceput a fi perdant -
Dar ce se-ntâmplă nu-i din a lui vrere
Iar când insistă, e chiar arogant.

Și-atunci când zorile-l apucă
Închide pleoapele spășit -
Adio nu-i nețărmuire
Ci doar lumescul "s-a sfârșit..."

30 iunie 2014

Am încercat...

Am încercat să uit trecutul
Să trec spre ce nu știu cum o mai fi
Dar între ele-am întâlnit prezentul
Pe care-am încercat aiurea a-l trăi.

M-am străduit să-l fac în ton cu mine
Păstrând, măcar ceva, din ce am fost
Și-atras de farmecul adus de tine
Ți-am scris crezând că toate au un rost.

Și-n versuri renăscute parcă
Dintr-un trecut naiv de-adolescent
Purtând în ele-o nouă marcă
Eu am crezut că nici n-am fost absent.

Da, am uitat de anii ce m-apasă
De pruncul care-n tine-am întâlnit
De cei din jur știam că nici nu-mi pasă
Simțind căldura sângelui urnit.

Și ai răspuns, nu-mi vine-a crede
Uitând la rându-ți că eram în vis
Dar te-ai speriat, sau te-ai trezit, se vede
Și din romantic, am ajuns proscris.

Ce-a fost, sau nu, nu se repetă
Tu crești, eu mă retrag 'n-al meu abis
C-am fost, ce-am fost, n-am fost vedetă
Dar am aflat cam cum e-n Paradis...

3 iulie 2014

De ce?!...

De ce să plâng ceva ce-a fost?
De ce să plâng ce va să vie?
Prezentul dintre ele e un vis
O punte plină doar de nebunie.

Ce-a fost e dus fiind trecut
Ce va să vie-i doar speranță
Ce este-i viață cu tumult
Un vis ce-i plin de cutezanță.

Și-atunci mă-ntreb, de ce să plâng
Când totu-n jur înseamnă viață?!
Iubesc și simt că sunt iubit
Chiar de-i închipuire, e-o povață.

Căci ce n-am spus, o spun acum -
De viața asta-oricine se agață...

3 iulie 2014

Trecutul...

Trecutul l-ai cântat cu măiestrie
Nu știi nimic din el dar înțeleg
Ce-a fost cândva acea mare iubire
Din lacrima iubirii o dezleg.

În strigătul din urmă simt durerea
Căci soarta ca și pe alții te-a lovit
Dar ai găsit cărarea împăcării
Spre Domnul cel de Sus tu ai privit.

În dragostea de mamă e-a ta forță
Și o arăți la fiecare pas
Dar porți pe-ascuns povara ne-mplinirii
Ce-oricât ai vrea, în suflet a rămas.

Sonet să fie astă constatare?!
Sau un regret, c-am fost doar un popas...

6 iulie 2014

Încerc...

Încerc să rup prezentul cam în două -
Cum a-nceput, și cum se va sfârși -
Am cunoscut o lume, parcă nouă
Acum alunec înspre-a nu mai fi.

Împins să las ce-a fost mai ieri arhivă
Am alergat în lumea-unor copii -
Din versuri noi creștea încet, firavă
Oculă stare-nvăluită-n utopii.

Și timpul a-nceput să se contracte
Nu-mi ajungea simțind că s-o sfârși
Speriat grăbeam a mele fapte
Chiar dacă visul îmi șoptea, nu te pripi.

Și s-a-ntâmpnat ce-avea să se întâmple -
Postumele s-au stins, chiar de-au fost vii...

6 iulie 2014

De ce-ai plecat?!...

De ce-ai plecat curmând un vis
Când visul ne învăluise pe-amândoi?!
Visam în tandem, zbor spre Paradis,
Fără să știm prea multe de noi doi.

Totu-a-nceput speriiind pe cei din jur -
Stârnind un zgomot plin de suspiciuni -
În timp ce noi, căciula nu mi-o fur,
Credeam, cum cred copiii, în minuni.

Cuvinte calde-n vals de mângâieri
Duceau spre-un tango argentinian
Pasiuni stârnind, venind de nicăieri,
Pierdute într-un dans aerian.

Și deodată somnul s-a curmat -
Căci doar în somn puteam visa -

Și ai uitat și dans, și ce ar fi urmat,
Și faptul c-am dorit, așa ceva.

.....

Un tandem ce s-a prins în a crea
Scriind în vis, cel mai sublim poem
Ce poate-n alte vremi putea plăcea
Căci unul din cei doi, era boem...

7 iulie 2014

Sunt zile...

Sunt zile-n care mi-amintesc
De ce-am lăsat în pas grăbit
Când zile, nopți am irosit
Sperând în ce am să gădesc.

Și am trecut de amintiri
Ce-a fost sublim, ce am iubit
De tine n-am mai pomenit
Și m-am scăldat în amăgiri.

Și doar când alți-au întrebat
Cum a fost viața mea de ieri
În gând mi-am spus năluca pieri
Nu vreau să știu cum s-a-ntâmpat.

Căci zile, ani, s-au perindat
Regrete pentru ce-ar fi fost
De n-aş fi căutat vreun rost
În felu-n care ai plecat.

Eram ciudat și posesiv
În felu-n care te iubeam
Și nici în gând nu concepeam
Că-n fond eram un agresiv.

Tu așteptai vorbe de-amor
Cu vraja clipelor de vis
Eu nu pluteam în Paradis
Grăbindu-te cu al meu dor.

Dor de ceva mult mai lumesc
De-mbrățișări fără sfârșit
De ochii tăi inchiși spășit
De trupul tău cel pământesc.

Și s-a-ntâmplat ceva firesc
Ce-abia acuma înțeleg
Din ce a fost încerc s-aleg
Doar vina mea, să mă căiesc.

Când te-am pierdut n-am priceput
C-am fi putut rămâne-n doi
De-aș fi-nțeles ce-nseamnă noi
În orice vis, la început...

10 iulie 2014

Nu vreau...

Nu vreau să scriu de dragul de a scrie
Dar tot mă macină un gând ascuns
Să aflu cum de m-am pierdut pe mine
Când eu eram de mine doar pătruns.

Știam ce vreau, îmi cunoșteam puterea
Cu ea jonglam privind pe toți de sus
Nu acceptam să mi se taie vorba
Nici să-nțeleg că-n toate-i un apus.

Când îmi plăcea apusul unui soare
Îl căutam precum Exupéry
Știind că neoprindu-mă din cale
Îl voi întoarce, oricât s-ar piti.

Dar ceea ce se-ntâmplă azi cu mine
Mă-ndeamnă să privesc într-un trecut
Și fără' să vreau îmi amintesc de tine
De ceea ce de fapt s-a petrecut.

Atunci, azi știu, n-am înțeles făptura
Ce se-ascundea sub chipul tău frumos
Era un suflet ce-aștepta iubirea
Și nu dictatul unui tip fălos.

Tu-nțelegai iubirea-n paritate
Eu o tratam în felul meu de-a fi
Ne-nțelegând că tu erai cea tare
Tu ai plecat, n-aveai cum reveni...

11 iulie 2014

Am spus-o parcă...

Am spus-o, parcă, și-o mai spun
Nu poți uita iubiri din urmă
Păstrează-le în amintiri
Ce-i nou, vechiul nu îl curmă.

E o arhivă,-un seif ascuns
În sufletu-ți plin de speranță
Și-oricât ai fi sclav în prezent
Trecutu-i plin de cutezanță.

Și-apare când nici nu te-aștepți
Cu semne de-ntrebare persistente
Și-oricât încerci să le-ocoliești
Te-oprești la clipele absente.

Și-așa apar clipe de vis
Nostalgice, și insistente...

12 iulie 2014

Timpul meu...

Timpul meu se scurge
Ca mânat de vânt
Nu e timp de vise
N-am ce să mai cânt.

Ce a fost trecutul
Nu e și prezent
Până și-amintirea
Sună a absent.

Dorul de-altădată
Dor de ce-am trăit
De iubiri hoinare
De un drum grăbit

Astăzi vrea să uite
Chiar ce-a fost mai ieri
Cruntă amnezie
Cum poți Dor, să pieri?!

Făr-un dor de mâine
De necunoscut
Unde-i viitorul?!
Nici nu s-a născut.

Cum să se mai nască?!
Bat pasul pe loc
Fără dor iubirea
Nu mai prinde foc.

Nici prietenia
Nu e ce credeam
Vorbă ce maschează
Tot ce ne spuneam.

Am pierdut prieteni
Ce-au rămas în piept

Toți erau mai tineri
Ce să mai aștept?!

Cum timpul meu curge
Nu pot a-l opri
Încerc să uit dorul
După a trăi...

15 iulie 2014

Păstrez...

Păstrez ascunsă lacrima durerii
În suflet stă, eu nu știu de-i de șters
Ea zace-acolo, nu se poate pierde
Iar eu aștept să se usuce-n vers.

Și-ncerc să fac să nu se vadă
În vorbe, sau în ochii mei
Răspunsuri dau zâmbind șăgalnic
Să pară că mai fac parte din Zei.

Doar când încerc să sting durerea
Se-ntâmplă să trădez ce țin ascuns
Un vers nu-i vers când vrea să spună
Mai altfel decât e în gând pătruns.

De-aceea, poate, nu mai scriu ce-aş scrie
Cu firea-mi aş întoarce-o-n felul meu
Mi-e dor de ce a fost, ce va fi mâine
De-un Dor ce m-a-nsoţit, mereu...

15 iulie 2014

Uită!...

Uită ce-ai spus
La ce am îndrăznit a-ţi scrie
Uită ce-am scris
Visând la ce-ar putea să fie.

La început
S-a întâmplat să plângi de bucurie
Ai vrut mai mult
Să fie-o carte, dedicată ție.

Ai aşteptat
Am aşteptat, în tandem, să apară
Dar s-a-ntâmplat
Ca cei din jur, să strige cu ocară.

Ai înţeles
Şi-ai dat tăcut vina pe mine
M-ai izolat
Să par, un fel de obsedat, în sine.

Ce-a fost de fapt
N-am înțeles și-am scris un iluzoriu
Tandem, care
L-ai acceptat în blog, drept provizoriu.

Am înțeles
Că ți-a fost greu, și-ai pus și-o completare
Și versu-ți alb
Strigat cândva, găsit-a căutare.

Și tot sperând
Am folosit și chipu-ți de-altădată
Un chip gingaș
Ce-a scris cândva, de-o lacrimă scăpată...

Tu uită
Ce ți-am spus, 'n utopica-mi visare!
Eu voi lăsa
Ce am mai scris, 'nainte de plecare...

20 iulie 201

Uitarea

Uitarea nu-i pentru-a uita -
E doar o vorbă inventată -
Din ce a fost, sau nici n-a fost,
Chiar de nu vrei să mai persiste
Rămâne-n creier, undeva

Printre-amintiri bune, sau triste
Și stă la pândă căutând
Moment propice ca s-atace
O slăbiciune, un ceva
Ce pe ascuns zace și plânge
În labirintul fără fir
Din care nu ai cum scăpa
Căci sufletul nu-l poți învinge.

Da, sufletu-i un labirint
În care-n van încerci a stinge...

27 iulie 2014

Mi-am tot propus...

Mi-am tot propus să nu mai scriu
Nici vers, nici proză, să rămână
M-am săturat să tot explic
De câte ori ceva mă mână.

Sunt mulți din cei care citind
Aruncă-n aer ipoteze
Mai pe-ocolite, mai subtil
Se mulțumesc să bavardeze.

Cei care nu-nțeleg nimic
Din rostul sfânt al poeziei
Nu știu că-n suflet de poet
Se-ascunde arta nebuniei?!

Prin ei ajungi să afli tot
Ce n-ai făcut, sau ce vei face,
Pe loc ce simți, fără-a ta vrere
Și scrii ce-n sufletul tău zace.

Dar un tumult se-ascunde-n el
Și sufletul îl răscolește
N-are nimic din ce-i vulgar
Căci lumea el o ocolește.

Îns-asta-o crede numai el
Nu rareori și cea cui scrie
Ce măgulită intră-n joc
Sperând ca nimenea să știe.

Și se înșeală amândoi
Mimând un tandem în creații
Dar sar și cititori-n joc
Avizi să facă complicații.

Și uite-așa, ca la-nceput
Repet dorința-mi de-a nu scrie
Nemaiavând ce a citi
Vor înceta cu-a lor, 'se știe...'

1 august 2014

Cu asta-nchei cu-o nebunie
Și las postumele-n pustie...